

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint,
balra.
Bérmintelen leveleket csak ismert
kéztől fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint,
balra.
Hirdetéseket díjazás szerint.
Egyes szám 5 kr. ánnep- és vasárnap;
utón. szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ánnepet után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz fordítva:

Egy évre 12 fr.

Fél évre 7 fr.

Negyed évre 3 fr.

Egy hónapra 1 fr.

Videkre postán küldve:

Egy évre 14 fr. — kr.

Fél évre 7 fr. — kr.

Negyed évre 3 fr. 50 kr.

Egy hónapra 1 fr. 20 kr.

Hirdetéseket helyben ártandók.

Hitelszövetkezetek.

Arad, november 29.

Az urias tolvajlások egyik eléggé kihasználtságát hozza a fővárosi rendőrség azzal, hogy a „Magyar hitel- és takarékszövetkezet” tolvajbándáit letartóztatta. Nem is hitelszövetkezet volt az, de helyesebben a Gyurgyik Gyula bankja s azok, kik a „Fővárosi hitelszövetkezet” viselt dolgairól (mert viselt dolgait a sőtónak már több ízben szellőztetnie vált feladatává) értezték, nem is oly szavazási elfogadás már ez. Vártuk.

Bizonyos, hogy a rendőrség tanúsított ezek ellen a bizonyos urak ellen indokolatlan kiméletet. Mert mikor a reorganizált egyesület a tavasszal Gyurgyik elnökösködése és egy hírhedt szélhámos Gelb titkároskodása mellett közgyűlésekkel, eléggé cifra hírek szivárogtak ki.

Ha olyan nagyon sok megszorult kisebb hivatalnok és iparos nem lenne, ezek a kiszárgott „dolgok”, ha nem a rendőrség beavatkozása, — tönkre tehetné volna a további manipulációt.

De nem tette tönkre, mert nálunk sok a megszorult ember. A megszorult ember pedig kipéldázható, hasonlít ahhoz az esti lepkéhez, a mely a lámpánál perzseli szárnyait, de kergeti sorsát, a pusztulást.

És az, hogy a szétrobbantott banda főleg a szegényebb osztályból szedte áldozatait, ez az a mi leginkább elszomorító. Az a beteg a fővárosba pusztorgott vámosgyörki bakter, ki a vászta hirre a pénzét követeli a börtönbe került vezérigazgatótól, az a töménytelen iparos, kisebb hivatalnok, kinek mint károsultakat két napon keresztül sem győzött kihallgatni Saly vizsgáló bíró: az a legszomorúbb a dologban.

Alapítvánul félnek a szolid alapokon szervezett hitelszövetkezetek, azok csak erősödnek, ha pusztul a gyom, azok vesztenek nem vesztethetnek. S mi is az esetből nem a hitelszövetkezetek ellen emeljük fel szavunkat. Nem ellenük. Mellettük. Mert hogy a kis hiteli ember nagyon jól teszi, ha szövetkezik.

vetkezés által terem nagy hitelt, az nyilván való. De a hitelszövetkezet nem lehet országos. Ha országos akkor nem realis, de svindli, kétes kaliberű egyének társasága, az emberek hiszékenysége alapított banda.

Bizonyosan, kik a hitelszövetkezetek érdekében oly sokszor és oly erősen lépnek ki a sikra, Apponyi és Károlyi Sándor gróf, nem a Gelb-féle konzorcium arcúlatához hasonló szövetkezeteket értenek, de kisebb, egy-képes ismerő egyének társaságát, kik képesek ellenőrizni egymást, kik a karakter milyen voltáról is egymás iránt tisztában vannak.

A hitelszövetkezetek helyi jellegű kis társulatok, nem bankok. Nálunk is van Aradon, és ki vonná kétségbe hasznát? Senki. Nem csak Aradon, de immár megyénk nem egy helyen alakul egyesület takarékoskásra és olcsó hitelre, s eme szolid vállalatok, melyek tisztakézü mérlegeket mutatnak, melyek alapszabályai nem a megszorult emberek kizsákmálására és tönkretevésére építve, mindenütt áldásosak.

De ezek mellett egyre-másra merül fel a modern szidéltség, annyira, hogy bizony-bizony itt az idő, mikor törvényhozásilag kell a dolgon segíteni.

Ha tudtak a részjegyek iránti visszaélések megszüntetésére törvényt hozni, immár itt az ideje, hogy a hitelszövetkezetek alakítása körül is olyan követelményeket állítsanak fel a törvényhozás, melyek a Gyurgyik-, Gelb-, Fusch-féle bandának egyesülését lehetetlenné teszi.

Addig is a kormánynak, a kereskedelmi törvényszéknek kell nagyon, de nagyon ébernek lennie.

A kormány ne hagyja jóvá az olyan alapszabályokat, melyek országos bankok alakítását tervezik. Mily helyt országos hitelszövetkezet alapításáról van szó, az humbug. A személyi hitelt csak az ismeretség, a zseb, a karakter garantírozza.

A kereskedelmi törvényszéknek szerfelett skrupulózusnak kell lennie a hitelszövetkezetek mérlegeivel szemben.

Igazi ellenőrzés legyen a szerepe, ne formalitás.

A rendőrség pedig ismerje feladatát a modern társadalom veszedelmes ura tolvajait is szemmel tartani. Nem csak a vak koldus, nem csak a gyámszolgálat csirketolvajok számára van a Fortuna, de a Gyurgyik-féle existenciáik számára is.

És végre, ha már az ilyen népségtől lesz az tele, végsőül legyen irgalmatlanul igazságos a büntető bíró, mert még így is félő, veszélytelenné maradtak-e Gelb, Weltner, Fuchs és más ügynökök urak. Mert hiszen, a mint konstatació van, a szétrobbantott hitelszövetkezet alapszabályai még, — legalább a látszatra — elég realisak voltak, de az ügynökök urak machinációja volt oly szörnyen nem realis.

Az alapszabályoknak legfeljebb azt a paszszusát, hogy tagoknak csak három hónap múlva szavaznak személyi hitelt, csúrték-csavarták el az elnök meg a vezérigazgató urak, de az az eredmény, hogy ezeltől három nappal a „Magyar hitel- és takarékszövetkezet”-nek tizenháromezer részvényese volt, az nem is az alapszabály, az abban nyújtott előnyöknek (személyi hitel ígérese, élelmi szerek olcsó ároni közvetítése és árva és özvegyek segélyezése) köszönhető. Az ügynököknek.

Weltner Miksa, az Azienda biztosító-társaság az ex-ügynöke szágulda hadseregével be széles e hazát és vidéken fogdosta a részvényeseket. Tehette. Hasznát látta. Minden részvény után 1 frt 50 kr provizio járta s ezek után belátható, hogy nem lehetett a közel multban gyöngyebb pálya az ilyen ügynökösködésnél.

Ügynökök fogták azt a bizonyos főhadnagyot, kinek a banda szétugrasztása köszönhető, ügynökök Koós uramat, egy veszprémi derék kocsi gyártót, és azt a sok ezer meg ezer megcsalt szegény embert, kik fényes diplomán, hogy a „Hitelszövetkezet” tagjai lennének egyébbel nem bírnak semmivel; a pénzüket Gyurgyik és bandája élte, sikkasztotta el.

Nem beszélünk erről tovább. Vajha tanulnának az esetből azok, kik az ügynökök szép szavának felülni tudnak, kik nem szolid helyen keresik a segítséget.

Posta-távirda. Az Ausztria és Magyarország között megújítandó posta- és távirdegyezmény ügyében az osztrák és a magyar kormányok megbízottjai közt Budapesten tíz nap óta folytatott tárgyalások, mint a „Pol. Corr.” értesül, hétfőn befejezték. A tárgyalások folyamán a két kormány jóváhagyására fenntartásával az 1868-iki egyezmény alapján egy új, terjedelmes konvenczió kötöttetett, mely tekintette veszi a postai és távirda-ügy azon idő óta bekövetkezett fejlődését s számos oly részlet rendezése is kiterjedt melyet az eddigi egyezmény nem ölelt fel. Az új egyezmény 1888. évi január 1-től kezdve tíz évre kötöttetett meg. Az osztrák kormányképviselők visszatartak Bérsbe.

KÜLFÖLD.

Bismarck leleplezése. Berlinből távirják a „N. W. Tagblatt”-nak hétfői kellettel: Azokat a hamisítványokat, amelyekről a császár Bismarck hercegnek beszélt, amelyek akkor természetesen nem voltak kezénél, a mult szombatán adta át az orosz nagykövet a nemet külügyminiszternek. Valószínű, hogy a sajátos levelekből egyet kettőt közzé tesznek, ha ugyan azt a császár nem ellenzi. — Ugyancsak Berlinből távirják: A „Berliner Politische Nachrichten” kitér, hogy a „Kölnische Zeitung” leleplezéseinek különösen három szempont különböztetendő meg. Sándor cárnak a birodalmi kancellárral folytatott megbeszélésénél az első pont a német orosz viszonyok utolsó fázisát egyének felvilágosításáról volt szó, melynek a hamisított okiratok kerültek színpadra. A második pont vonatkozott Nemzetország viszonyaira Ausztria-Magyarországhoz. Nem kutatjuk, — így szól az idézett lap — vajon a birodalmi kancellár a „casus foederis” kifejezést használta-e, bizonyosra vehető azonban, hogy a kancellár az alkalmat felhasználta, hogy a cárnak a viszonyok szívélyességéről és a közép-európai szövetség szilárdságáról teljesen képet nyújtson. Az első két pont kétségeltelenül szóba került a megbeszélés folyamán. A harmadik, az udvari kamarillának tulajdonított szerepre vonatkozó pont a megbeszélés alatt nem érintett. A felelősség e közleményről egyedül a „Kölnische Zeitung”-ot és tudósítóját illeti. — Egy pétervári távirat azt mondja, hogy a hamisítást a „Novoje Vremja” szerint az orleanisták követték el, s az idézett lap abban a meggyőződésben van, hogy székbe dölve a karácsonyi gyertyákba néztem. És csakugyan! Egyszerre subhugni kezd a galliáz között s mielőtt ráeszmélhetnék, hogy történt, kegyed melletttem ül.

Báróné: De hát ez a rózsza?
Teobald: No lássa! Mikor ugy elhagyta, lehagytam én a mittermemben, magam elé képzeltam az a rózsához való helyem cipőcskét, bele áldottam az elragadó lábaszkát, melyet annyiszor hallottam a tűzszoprták táncza mellett a kandalló rostélyán kopogni. Az egyik láb mellett gyorsan ott termett a másik is, és mielőtt feleszméltem volna, előttem állott egy oly kecses, oly gyermekded nőalak, hogy szerettem volna Sevreszi porcelánbába öntetve ovatosan a csecebecsés asztalomra tenni.

Báróné: És mindezt?
Teobald: Ez atlasz rózsza és egy csipetnyi képzelőtehetség segítségével.

Báróné: (nevetve) Nos, ezzel gyönyörűlten felsült.

Teobald: Felsülttem?

Báróné: Soha se viseltam házi cipőt atlasz rózsával.

Teobald: Tessék?

Báróné: Ez a talizmán a szobaleányom cipőjéről való.

Teobald: A szobaleányáról! Ah ez sok! Pedig én oly alakot várasoltam első a rózsából, mely egész szobátam bűvös fényvel sugározta be és hát nem is ön volt? A szobaleánya előtt borultam térdre? Ah!

Báróné: Térdre borult? És ezt ilyen egyszerűen szemembe meri mondani.

Teobald: (dacos humorral) Miért ne? Hisz ugy is vége köztünk mindennek. Mit tehet még velem? Nem bánom, tudja meg azt is, hogy másfél év óta örültem szerzetemnek.

Báróné: Engedje meg —
Teobald: (komikus heveséssel folytatva) Igen szerettem — kérem, egész szemtelenül. És mindazzal a mi hozzá tartozik: titkos költeményekkel, holdvilágos sétákkal, lopott keztyűkkel és így tovább. Főjőnn el csak egyszer a mittermemben — csodalkozni fog, hányszor van ott az arcképe sokszorosítva.

Báróné: No, de ilyen vakmerőség!
Teobald: (vállat von) Mit akar ön? Ha az ember szerelmes! Sőt a mult karácsony este még arczatlanabb voltam. Most a váls órájában elbeszélhetem önnek. A mint ült egyedül és meggyújtottam magános karácsonyfámat, azt gondoltam: ej, mit, ma ünnepek van, megengedhetek magadnak egy kis szórakozást. Elővettem az atlaszrózsát és a selyemfűtőt, ovatosan az asztalra tettem s aztán a hinta

a bűntényben több osztrák és magyar alattvalónak van része. Hogy az idézett lap azonban mire alapítja ezt a merész állítást, azt elfeledi megmondani. — Egy másik párisi távirat szerint az orleanista párt kitűnősegi határozottan és megbotrakozással utasítja vissza a „Kölnische Zeitung” leleplezéseit. — E helyen említjük fel továbbá egy berlini távirat alapján, hogy nem áll az a hír, mely szerint Bismarck herceg a császár kívánságára jelent volna meg annak idején az orosz nagykövetség palotájában; sőt ellenkezőleg, a kancellár irt levelet Suvalov nemet nagykövethoz, őt kérve fel, eszközöljön ki számára andientást a császárt. Az orosz uralkodó Muraviev követesi tanácsost küldte a kancellárhoz, azaz az üzenettel, hogy hajlandó délután fél 4 órakor külön kihallgatáson fogadni.

Franciaország válsága. Szombaton, a közvárság elnökénél tartott megbeszélésénél, még nem volt megállapítható a nap, a melyen Grévy le fog mondani. Erre az a hír kezdett szárnyra kelni, hogy az elnök ismét új kormányt keres. Rouvier „kollegáit” értekezletre hívta egybe, a melyen egyhangúlag abban állapodtak meg, hogy Grévy lemondása s ürgösen szűk esélyes. Rouvier a konferencia ezen eredményét közölte azután az elnökkel, a ki csak ennek következtében határozta el magát arra, hogy esztőtől kőn olvasztatja fel üzenetét, a melyben lemondását a kamarának és a szenatusnak bejelenteti. A kongresszus pontokra avagy legkésőbb szombatira hívják egybe, minthogy Le Royer a szenatus elnöke a közvárság elnök lemondása után 24 órában belül kivánja egybehívni a kongresszust Versaillesba. Rouvier távozván az Elysée-ből, azonnal értesítette Floquet és Le Royer-t Grévynek ama visszaronhatatlan elhatározásáról, hogy lemond. Grévy később már kezdődött akarta bejelenteni lemondását, de Rouvier egyválekedett, hogy maradjon az a legelőbb megállapított napra, esztőtől kőre. A kamara hétfő ülésén már el is napolta ülését esztőtől kőre. Grévy üzenete, mint annak idején MacMahoné, közvélemény a kamara és a szenatus elnökeihez lesz intézve minden miniszteri cselekvéssel nélkül. Az üzenet fel fogja sorolni ama politikai okokat, a melyek az elnök lemondását indokolták. Az üzenet állítólag rövid és mérsékletes hangon van tartva, s mihielyt felolvastatik, Grévy azonnal elhagyja az Elysée-palotát.

Grévy utóájának kijelölésére nézve még semmiféle megegyezés nem jött létre. Gambettának és Ferrynek egyik korábbi híve igen erőlyes hangon szólalt fel Ferry jelöltsége ellen. Ferry elnöksége — ugymond — maga után vonná a közvársági pártok soha többé jóvá nem tehető szakadását és nagyon rövid idő multán a kamara feloszlatását, amikor azután az új választások

A csinos miss Neville.

[9. Folyt.] (Angol regény.)
Írta: Croker B. W.
— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: S. S. —
V. FEJEZET.

Első rákavadaszatom.

Ezután felszáadtam szobámba és az est hátralévő részét toillettemnek a nagy eseményre való előkészítéssel töltöttem; kijavítottam keztyűmet, ostorom fogját kifényesítettem, elkészírtam egyet kedvőt két szalagaimból és ruhámat gondosan kikéfélttem. Egész éjjel nagyon keveset aludtam, folyton a szerencsés, boldog reggelre gondoltam; neha-néha kissé elszunyadtam, de mindegyre ismét felébredtem. Egyszer azt álmodtam, hogy az egész dolog csak egy álom, már e gondolat is kétségbeesítő volt! Felkeltem és gyertyát gyújtottam, hogy a valóságról meggyőződjek. Csakugyan való volt, sárkő ruhám egy tiszta gallérral, melyet szűkekező vártam be, ott feküdt a sofán, mellette keztyűm, ostorom és legyezőm. „Nem, nem volt álom”, kiálték hangosan, ezután ismét eloltottam a gyertyát és egy vidám ugrással lefeküdtem.

Következő reggel egy csoport kíváncsi vett körül bennünket, midőn a ház kapuján kilovagoltunk. Még talán soha sem kísértetett oly ellenszennel lovagja által egy hölgy, mint én most. Sokáig üggettünk hallgatagon egymás mellett; Möriz homlokán egy vihar előjelei látszottak, és arczkifejezése határtalan elégedetlenséget áruolt el — én ellenben pajkosságtól és életkedvtől ragyogtam. Mit tördöttem én jászó arczkifejezéssel? Nagyatyám megengedte, hogy menjek és tiz Möriz sem tarthatott volna vissza. Megvett pillantást vetett sárkő ruhámról — tagadhatatlant nem volt ez kifogástalan női vadásztoillette, de hízlelgek magamnak azzal, hogy ezen megfigyelése alkalmával meggyőződöt arról, hogy nem fogok „darabokban lebulni a lórlól”, és hogy a mi a lovaglást illeti, teljesen otthonos vagyok”, mint a hogy őt magát késsőbb kifejezte. Szép, nyájás reggel volt — mint Dan mondta — finom kód ereszkedett lassan feléle, az éles hideg, mely a vadászatra hátrányos, engedett, és egy esés — szerencsétlen gondolat — legalább nem lett volna veszedelmes.

Midőn így vidáman az országot szelém, a fűben lovagoltam, minden hős tette képes-

Az „ARADI KÖZLÖNY” tározája.

(November 29.)

„A nagyharang.”

(Mindem magyar szinpadot megelőzőleg kerül színre Aradon, november 30-án.)

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tározája. —

Kreacányi erőlyesen dolgozik, hogy más-sora élénk, változatos és vonzó legyen s a szinbáza járó közönség figyelmét ébren tartsa. A nemzeti és népszínház ügyelmét való udton-ságait majd minden vidéki szinpadot megelőzőleg 6 adátja, régi jó darabokat („Fernande”, „Szant István”, stb.) elővenit fel. Bugzóságával most azonban tovább meg. „A nagy harang”, Blumenthal Oszkár négyfelvonásos kellemes vígjátéka minden magyar szinpadot megelőzőleg 6 általa fordítatva, az ő scenirozásában Aradon kerül legelőször a közönség elé.

A mű meséje helyett a darab egyik szellemes párbeszédét, a harmadik felvonás végét mutatjuk be olvasóinknak. E pár jelenés eléggé igazolja szerző mesteri irányát és szinpadati technikáját.

Vogt Teobald, fiatal szobrász ugyanis, dacára Solden bárónő pártfogásának, kibukván a brémai városbírói szoborkut pályázói közül, a bárónővel — kikez, mellelesleg mondvá, gyöngéd érzelmek tűzik — következőleg évődik:

13. Jelenet. Teobald. Báróné.

Báróné: (Az előbbi jelenet végén jött, egy pillanattal néman tekint a távozók után, majd Teobaldra néz, ki vállat vonva elfordul. A báróné hozzá lép.) Nos?

Teobald: Nos?

Báróné: Kinek lett igaza? Önnék vagy nekem? És ki fogja mind ennek dacára megkapni a pályadíjt, Eberhard-e vagy ön?
Teobald: (melegén) Báróné! Valóban örömet okoz önnék, hogy ily fájdalom kerülő uton ünnepelheti széleslye diadalát? Bizonyára nagyon becsülöm részvevő barátságát, de ha...

Báróné: Barátság? Kérem szépen erről mindennek dacára nem lehet szó többé. Ön nagyon megharagudott — és már mondtam köztünk mindennek vége.

Teobald: Komolyan vége?

Báróné: Visszavonhatatlanul.

Teobald: És örökre?

Báróné: Örökre.

Teobald: Jó. Ugy adja vissza leveleimet.

Báróné: Leveleit? Hisz ön soha sem irt nekem.

Teobald: Ah ugy, igaz! Csak azt gondoltam, hogy ha elváltunk, rendesen vissza adunk egymásnak valamit.

Báróné: Hála istennek önnel mi sincs tölem.

Teobald: De igen, báróné, igen.

Báróné: Kíváncsi vagyok!

Teobald: (A belső zsebéből selyem papírba csavart fűtöt vesz elő) Ime egy fűt.

Báróné: Mit? Tőlem?

Teobald: Dehogy — az ölemből.

Báróné: Ön levágta?

Teobald: Nem, — kitéptem.

Báróné: Ez erős!

Teobald: Gonoszság! De hát ha az ember egy ilyen állatot mindig simogatni lát s a maguk felének nyugodtan kell mellette ülni — természetesen, hogy vége szakad türelmünknek.

Báróné: Állatkínzó! És ezt nyiltan bevallja.

Teobald: Istenem, hisz ugy is vége köztünk mindennek! Nos, nem bánom vegye el utolsó kincsemet is (kis dobozt vesz elő zsebéből s ovatosan bontja ki többszörös burkából) magános óráim talizmánját.

Báróné: Mi fog ebből kikerülni?

Teobald: Kérem! (Egy csipőre való rozettát ad át).

Báróné: Ez egy atlasz rózsza.

Teobald: Bizonyára egy házi cipőről. Egy napon kandallója mellett találtam és eldugtam.

Báróné: Tehát jogtalan elcsajátítás is!

Teobald: (vállat vonva) Miután ugyis örökre elváltunk.

Báróné: És mit csinált ezzel a rongygyal?

Teobald: Azt nem mondom meg.

Báróné: Nem is igen érdekel.

Teobald: Kérdezze meg az utazót mit csinál az álmodozás alkonyi óráiban a pálmáca egy forgácsával, a lotos-virág leveleivel, mit messze utjáról magával hozott s megfogja önnök mondani, hogy az kis varázsos kulcsa lesz előtte, mely az emlékezés valamennyi paradicsomát felnyitja.

még sokkal kedvezőtlenebb viszonyok között voltak megteremtendők, mint a legutóbbi alkalommal. A köztársasági párt nem kerülhetne soha többé feliszor. Clemenceau szervezte a „Justice” Floquet jelöltsége mellett buzgólkodik, ki különben a többi szélső pártfőnökeknek is elnöklötte. Mind a mellett azt hiszik, hogy a választás közdelme Ferry és Freycinet körül fog forogni. — A kamara és a szenatus köztsági párti tagjai arra nézve megállapodásra jutottak, hogy összeülést tartanak, de csak az nap, amikor a kongresszus egybeül. Természetesen a kongresszus ülése előtt lesz az összehívás, a melyről minden vita avagy jelölt ajánlása ki lesz zárva és ezáltal csak is a szavazatok számarányának és így az eshetőségeknek tisztázása, úgy akaráván elejét venni annak, hogy a köztársasági szavazatok szét ne forgócsollaszanak.

A baloldali pártcsoportjai nem tudtak hétfőn a nagygyűlésre járni megállapodásra jutni. — Freycinet, Ferry és Floquet komoly jelölteknek tekintik az elnöki széket. Clemenceau kérdésére Floquet kijelenti, hogy a jelöltséget nem vándikálja, de nem is tiltakozik ellene. Felette barátai rendelkeznek, kikre a felelősséget is bízta.

LEGUJABB POSTA.

— Orosz hadikésszülődések. A „Post” már jelzett alarm-cikkre mérvadó körök nézetét híven adja vissza; de Berlinben azt hiszik, hogy az osztrák-magyar külügyi politika vezetőjét sem leplezik meg az orosz csapatmozgalmakról szóló német hírlapi közlemények.

Giers visszalépését még szolgálati jubileuma — jövő év eleje — előtt várják.

— Az elnökválasztás és a hazafias liga. Minthogy az elnöki üzenet cselekedeteire bejelentve, a kongresszus alkalmatossá válik az összes republikánus pártok tartanak-e közös konferenciát. Már pedig, ha megegyezés nem jön létre köztük, úgy négy jelölt körül szavazás alá, még pedig Ferry, Floquet, Freycinet és a jobboldali jelöltje, Dompierre d'Hornay tengernagy. A párisi kamara folyosóján hétfőn megjelent Deroulés a kijelentette, hogy Ferry megválasztása esetén a hazafias liga kivonul az utcákra s megakadályozná a Versaillesből hazatérő Ferry bevonulását az Elyséebe; legálább ötven ezer ember kérését követni, ha kell életét is kockáztatva. Oroszország is elfogad minden jelöltet Ferry kivételével, a ki Bismarck eszköze lenne.

TÁVIRATOK.

— A magyar fegyvergyár. — Budapest, nov. 29. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A magyar fegyvergyár felállítására irányuló tárgyalások a magyar kormány és bécsi Union-bank között ma befejeztettek. E tárgyak megkötött minisztertanács határozatait, melyek a magyar fegyvergyárnál teendő fegyver és lőszer meg-

nek éreztet magam, Freney szintén hasonló érzelmeket támaszt áthatva lenni, mi alatt lépett tartva öntetlen ugrodzó. Mőriczak lihegő lóva, egy négy éves barna, eltelve fiatalasága és gyönyörű nyeregzsármától, éppen úgy nézett ki mint Tom Connor multkor leírta „ugrásra készen”, s mintha képes lenne szükség esetén börtört is otthagyni.

Pontosan megérkezettünk a gyűlőhelyre, a mely Rusk nevű taluban, mintegy hat mérföldre Cilcooltól volt. Már nagy élénkséggel uralkodott itt, a keskeny hosszú út telve volt kántárszörményekkel és lovasokkal, kik csoportonként ácsorogtak s másokkal, kik kettesével és hármassal lassan fel-le jártatták lovaikat.

Pogatok, a legelőkbőltek kezdve a legészerebb szármányig álltak az út két oldalán s a nézők százaai tolongtak az utban.

Mőricz és én követők a többiek példáját és lassan ideoda lovalgottunk. Midőn egy új, sárga lóval elé értünk, egy nagy szőke, némileg vakmerő kinézetű nő, ki egészen bundájába volt burkolózva, lorgnetjét ránk irányította és tetőtől talpig végignézett bennünket a leggőzösebb tekintettel.

„Hát ezek kik?” kérdé egy nagy bajszos, csinos külsejű fiatal embertől, kin feltűnő világos kabátja gomblyukában ibolya-csokorral mellette állt.

A tömegnek egy fenakadása kényszerített meghallgatni feleletét.

„Bizony én sem tudom — egy új fajta a benzülőknek.

Különös kinézetű egy leány!”

Milyen elpirultam és tovább lovalgottunk. Mőriczra tekintettem, valószínűleg ő is meghallotta, mert nagyon boszusan nézett ki. Magamnak is be kellett látnom, hogy nagyon különösen néztem ki, midőn két nőt szépen elkészítették ruhában, egész sima gallerral és magas kalappal előttünk elvoglaltunk. Prémseapánk, a szallag egykori elegánciuma összeesett, bő nagy felhajtott bőrkönyv, mindez nem volt itt helyén. Egy pillantást vettem Mőriczra, az egy kissé megnagyatott, midőn láttam, hogy legalább ő kifogástalanul van öltözködve. Egyeztettem feketé kabátja, bőrnadrágja és lovagi keztyűje csat nyertek az összehasonlításnál. Örvendően elégtelti éreztem, látva, hogy többen tetszéssel nézik Freneyt a halottam, hogy egy kis ember feltűnő szék udárában, melyben úgy nézett ki mint egy lovász, társát Freneyre

rendelésekre és a vállalat alapszabályaiba felveendő határozatokra, továbbá a vállalat fenállásának biztosítására vonatkozóknak, az Union-bank képviselőjével közöltetik.

A Részvény-társulat megalakulása után törvényjavaslat fog a házba beterveztetni.

— Itélet a főlyai vérengzésben. —

Temesvár, nov. 29. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A főlyai vérengzés ügyében ma délután kihirdették az ítéletet: Zsumanka Juon 15 évi Marina Juon, Csolak Moiste, Csolak Szimeon, Sipeczan Gayan Juon egyenkint 10, Belgia Lika 12, Tetteu Tanaszie 5, Belgia Juon 7, Csuta Mika 5 évi, többi vádlottak felváltva egy évig terjedő fegyházzal, pénzbírsággal ítéltettek. Valamennyien felebbestek.

N A P T Á R.

November 30. Szerda. Róm. cath. naptár: András apostol. Prot. naptár: András ap. Görög-ország naptár (november 11.) Plató és Román. Nap kel 7 óra 29 percet. Nap nyugszik 4 óra 9 perccel.

H I R E K.

Arad és Vidéke.

— Deczember 1-én új előfizetést nyitunk lapunkra. Előfizetési díj, helyben: egy hóra 1 frt, negyedévre 3 frt, vidékre: egy hóra 1 frt 20 kr, negyedévre 3 frt 50 kr.

Felkérjük úgy hátralékokban levő t. előfizetőinket, mint azokat, kiknek előfizetése e hó végével lejárt, az előfizetési díjak mielőbbi beküldésére.

Mutatványozásnak kívánatára egy hétig ingyen s bérmentve küldünk.

— Éhező iskolás gyermekek. Arad szab. kir. város összes községi iskoláiban az eddig, az egyes családok által elváltalt 20 gyermek közül még 62 olyan tanuló van, kik részben szülei nagy szegénysége, részben munkaképzetlensége folytán oly silány napi eledellel láttnak el, hogy ezek többször éhezni kényszerítettek. Miután pedig különösen a kis gyermekeknek az éhségnek elviselése a legnagyobb kinok közé tartozik; — ennélfogva Arad szabad királyi város iskolaszéke nevében tisztelettel felkértem mindazon nemeskeblű családokat és polgárokat, kik a szegények iránti jószívűségéből és könyörületből egy-egy ilyen szegény éhező gyermeket a napi ebédre való ellátás végett házaikhoz elváltalni vagy e célra pénzbeli köznyereményekkel hozzájárulni óhajtanak, szíveskedjenek ebbeli szándékukat akár szóval, akár írásban a városi háza emeletén lévő iskolaszéki irodában bejelenteni, illetve köznyereményeiket oda felküldeni, Aradon, 1887. évi november hó 29-én. Simay István, iskola-felügyelő.

— Jánosgy Demjén dr. minorita rendfőnök és római biztos a napokban Kézdivásárhelytől volt, hol a rend társházában hiv-

talos vizitációt tartott s az ügyek elintézésére végett több napig időzött. Latogatásáról a „Székelyföld” e megérdemelt sorokat írja:

Latogatása alatt rendházain kívül alkalmuk volt megismereni sokaknak, kik mindnyájuk az érdemes főnökeknek egy ritka tehetségű, magas társadalmi műveltségű bíró férfiú ismertek fel. Mindazok, kik a helybeli minoriták javát óhajtották, örömmel várták a legfőbb előjárót s örömmel most annál teljesebb, mennyivel inkább látszik, hogy ő nagy-ságának intézkedései rátermettek arra, hogy a szerzetének ügyei emelkedjenek. A derék előjárót a hála és elismerés kiséri útján; meggyőződött minden érdeklődőt az iránt, hogy ő felsége a király, majd XIII. Leo pápa adta legmagasabb kitüntetés, a most nyert apostoli misszionáriuság valóban méltó férfiú. Jánosgy Demjén dr. egyike azoknak, kik országos érdemeiket szerették, kik a magas kormány előtt kedves színtelen állanak, mint anna tántorítatlan igaz híve. Múltó a bizalomra, melyben az oldalról részese, mert a míg egy részről a rend belügyeit erélyes szelidséggel intézi, másrészt a haza, nevelés, társadalom emelkedését célzó intézkedéseket a rend kebleire úgy tudja érvényre emelni, a mint azt legjobb szándékkal kívánni lehet. Eltávoztott körünkől a mivel lelkü, érdemes férfiú, de neve mindég itt marad, mert az igaz embert a hála s az elismerés nem feletheti el.

— Halottak a bér ocsikban. Alig múltik el nap, hogy ne látnánk az utcán egy-egy bérkocsit, mely koporsót ne vinne. Ezáltal csupán a tény konstatálására szorítokunk, mert észrevételeinket az eléggé nem kárhoztatható és mégis könnyelműen tört szokás fellett már nem egy ízben elmondottuk. Sajnos, hogy azokra mindez ideig nem következett be az orvosias azok részéről, kik városunk közegészségügye felett örködni és minden e téren felmerülő káros jelenséget elhárítani hivatva vannak. Most a tél beálltával különösen a gyermekek között nem egy ragályos betegség uthat ki, és akkor ennek a rossz szokásnak nagyon szomorú következményei lehetnek, a miket mert orvosolni nem lehet, meg kell előzni.

— A város kenyere. A szegények házaiban elhelyezett és a rendőrség által letartoztatott egyének részére szükségelt kenyér szállítása iránt tegnap tartotta meg az érlelt Arad város gazdasági széke. A legelőcsőbb ajánlatot Klein Ignáczt tette, a ki adagonként (56 dekagramm) 4 1/2 kr-ért szállítja a kenyeret, míg tavaly egy ily adag 4 1/2 kr-ja került a városnak.

— Katonai áthelyezés. Pressburg Miksa honvédszázadosnagy Aradról a kaszai lovasdandárhoz helyeztetett át. Az aradi társadalom egy nagyon kedvelt, derék fiatal tagját veszti el benne.

— Gyászrovat. Mely megilletődéssel veszszük a hirt, hogy Arad város régi, becsületben megőszült polgárai közül egyet ismét elragadt a halál. Steinitzer A. Jakab rézöntő, az aradi társadalomban mindenütt ismert és tisztelt feddhetetlen jellemű polgárhunyt el tegnap este egy fájdalmas csapással sújtott nagy családát hagyva maga után. Munkaszerető és munkabíró ember volt a legutolsó időkig és munkásságával szerzett magának becsületet és tiszteletet. Alig egy hete, hogy szélhűdés folytán kórháza jutott és azóta szereteinek fölé aggodása között szenvedett a tegnapi napig. A sújtott családot már tegnap kereste fel mindenünne az egyetértő részvét.

— Egy lovas csendesen késedelmezve megállt a fal előtt, másik kettő valami alkalmas részt keresett.

„Nem, barátain”, mondám önmagamban, midőn az akadályt gyakorlati szememmel áttekintettem, „minden keresés dacára sem fogtok alacsonyabb helyet találni.”

Midőn közelebb értem, kivettem, hogy az urak egyike azon fiatal dandy volt, ki engem „különös egy leányra” mondott. Senkinek sem volt inyere ez a dolog, az látszott, és az egyik affektálva és gyönyörűen jegyzte meg, csináljatok helyet a hölgynek, majd ő vezet, s félrevonultak két oldal, mikor odaérkeztem.

Freneyt meglehetősen lassan a falhoz veztettem, jobb kezemet magasra veteltem, miatt az egy hatalmas szökést tett — az ugrás sikerült — keresztül voltunk, és egy pillanattal később Freneyvel már a szabad mezőn száguldtunk. Midőn így játszva leküzdöttük az akadályt s a bokrokon keresztül törtettünk, és az ültetvényeken keresztül rohantunk, én voltam a világ legboldogabb leánya! Rövid ideig tartó zavar állott be, midőn a róka hírtelen visszafordult a darsi dombtól a azt megkerülve a kings-courti után tartott. Egy mocsáros ültetvény szélén lévő kerítés átugratásánál elvesztettem prémsapkámat. Mit sem törődtem vele, — hiszen fejemet már előbb vesztettem! Három perczel később a tisztázás értünk, miután előbb meg egy piszkos, vizes árkon hatoltunk keresztül. Szóval ki nem fejezhető érzéssel fedeztem fel, hogy rajtam kívül még csak három ember és a kutyák érkeztek a helyszínre, — a vadászú, egy jockey és az én barátom a barnán! A parknak a cserjés felőli része csöppökkel és keresztfákval volt elkerítve. Ezen tört keresztül a róka, éppen a vadászok mögött.

— Uraim, uraim, eresszék ki a kutyákat! kerem hagyják a kutyákat előre! kiáltá a halál egész dühvel.

Nem használt semmit, levegőbe beszélt, az állatok ép oly tüzesek voltak mint az emberek. elfoglalták egymástól a helyet, lökdösődtek és tolongtak az előbb említett ajtón kifelé, s legalább már egy tucat az a vezető kutyákkal tartott. Nemokora én is köztük voltam. Minden erőmről szükségem volt, hogy Freneyt tarthassam, ennek igazgatottsága tulajdonképpen az enyémek. Alig hatolt keresztül a ket első sövényen, kitört, nem törődve a következményekkel. Magam előtt észrevettem, egy kis idős uram lovon, est választottam vezércsillagom és vezetőmnek. őt követtem hűben. Egy mély után le és ismét fel, keresztbe tartozott szántókban, keresztül nagy és mély árkokon — melyeket Freney oly ügyesen ugrott át, mint egy macska — vágattunk. Mőriczt régen elvesztettem szemem elől és nem is éreztem hiányát, a kutyákat s lehetőleg a rókákat látni volt egyetlen kívánságom! A darsi domb irányában voltunk. Még tisztán láttam, de borzasztó örületes iz-

gatottság vett rajtam erőt, s valószínűleg iszonyúan is nézhettem ki. Már egy vagy két lovat láttam lovas nélkül, és különféle baleketeket vettem észre; eleinte azt hittem, hogy segélyt kell nyújtanom, és részvételem éreztem, de midőn láttam, hogy a többiek és az én kiszemem kísérőm is kegyetlenül tovább vágattak, én is úgy tettem. Ismét egy utat kereszteltünk s hegyen lefelé haladtunk. A mező alsó végében egy ijesztő, hatalmas felat vettem észre, milyen még Dareüld grófságban is szokatlan, mely pedig nagyon gazdag szőlővel és árkokban.

Egy lovas csendesen késedelmezve megállt a fal előtt, másik kettő valami alkalmas részt keresett.

„Nem, barátain”, mondám önmagamban, midőn az akadályt gyakorlati szememmel áttekintettem, „minden keresés dacára sem fogtok alacsonyabb helyet találni.”

Midőn közelebb értem, kivettem, hogy az urak egyike azon fiatal dandy volt, ki engem „különös egy leányra” mondott. Senkinek sem volt inyere ez a dolog, az látszott, és az egyik affektálva és gyönyörűen jegyzte meg, csináljatok helyet a hölgynek, majd ő vezet, s félrevonultak két oldal, mikor odaérkeztem.

Freneyt meglehetősen lassan a falhoz veztettem, jobb kezemet magasra veteltem, miatt az egy hatalmas szökést tett — az ugrás sikerült — keresztül voltunk, és egy pillanattal később Freneyvel már a szabad mezőn száguldtunk. Midőn így játszva leküzdöttük az akadályt s a bokrokon keresztül törtettünk, és az ültetvényeken keresztül rohantunk, én voltam a világ legboldogabb leánya! Rövid ideig tartó zavar állott be, midőn a róka hírtelen visszafordult a darsi dombtól a azt megkerülve a kings-courti után tartott. Egy mocsáros ültetvény szélén lévő kerítés átugratásánál elvesztettem prémsapkámat. Mit sem törődtem vele, — hiszen fejemet már előbb vesztettem! Három perczel később a tisztázás értünk, miután előbb meg egy piszkos, vizes árkon hatoltunk keresztül. Szóval ki nem fejezhető érzéssel fedeztem fel, hogy rajtam kívül még csak három ember és a kutyák érkeztek a helyszínre, — a vadászú, egy jockey és az én barátom a barnán! A parknak a cserjés felőli része csöppökkel és keresztfákval volt elkerítve. Ezen tört keresztül a róka, éppen a vadászok mögött.

— Uraim, uraim, eresszék ki a kutyákat! kerem hagyják a kutyákat előre! kiáltá a halál egész dühvel.

Nem használt semmit, levegőbe beszélt, az állatok ép oly tüzesek voltak mint az emberek. elfoglalták egymástól a helyet, lökdösődtek és tolongtak az előbb említett ajtón kifelé, s legalább már egy tucat az a vezető kutyákkal tartott. Nemokora én is köztük voltam. Minden erőmről szükségem volt, hogy Freneyt tarthassam, ennek igazgatottsága tulajdonképpen az enyémek. Alig hatolt keresztül a ket első sövényen, kitört, nem törődve a következményekkel. Magam előtt észrevettem, egy kis idős uram lovon, est választottam vezércsillagom és vezetőmnek. őt követtem hűben. Egy mély után le és ismét fel, keresztbe tartozott szántókban, keresztül nagy és mély árkokon — melyeket Freney oly ügyesen ugrott át, mint egy macska — vágattunk. Mőriczt régen elvesztettem szemem elől és nem is éreztem hiányát, a kutyákat s lehetőleg a rókákat látni volt egyetlen kívánságom! A darsi domb irányában voltunk. Még tisztán láttam, de borzasztó örületes iz-

gatottság vett rajtam erőt, s valószínűleg iszonyúan is nézhettem ki. Már egy vagy két lovat láttam lovas nélkül, és különféle baleketeket vettem észre; eleinte azt hittem, hogy segélyt kell nyújtanom, és részvételem éreztem, de midőn láttam, hogy a többiek és az én kiszemem kísérőm is kegyetlenül tovább vágattak, én is úgy tettem. Ismét egy utat kereszteltünk s hegyen lefelé haladtunk. A mező alsó végében egy ijesztő, hatalmas felat vettem észre, milyen még Dareüld grófságban is szokatlan, mely pedig nagyon gazdag szőlővel és árkokban.

Egy lovas csendesen késedelmezve megállt a fal előtt, másik kettő valami alkalmas részt keresett.

„Nem, barátain”, mondám önmagamban, midőn az akadályt gyakorlati szememmel áttekintettem, „minden keresés dacára sem fogtok alacsonyabb helyet találni.”

Midőn közelebb értem, kivettem, hogy az urak egyike azon fiatal dandy volt, ki engem „különös egy leányra” mondott. Senkinek sem volt inyere ez a dolog, az látszott, és az egyik affektálva és gyönyörűen jegyzte meg, csináljatok helyet a hölgynek, majd ő vezet, s félrevonultak két oldal, mikor odaérkeztem.

Freneyt meglehetősen lassan a falhoz veztettem, jobb kezemet magasra veteltem, miatt az egy hatalmas szökést tett — az ugrás sikerült — keresztül voltunk, és egy pillanattal később Freneyvel már a szabad mezőn száguldtunk. Midőn így játszva leküzdöttük az akadályt s a bokrokon keresztül törtettünk, és az ültetvényeken keresztül rohantunk, én voltam a világ legboldogabb leánya! Rövid ideig tartó zavar állott be, midőn a róka hírtelen visszafordult a darsi dombtól a azt megkerülve a kings-courti után tartott. Egy mocsáros ültetvény szélén lévő kerítés átugratásánál elvesztettem prémsapkámat. Mit sem törődtem vele, — hiszen fejemet már előbb vesztettem! Három perczel később a tisztázás értünk, miután előbb meg egy piszkos, vizes árkon hatoltunk keresztül. Szóval ki nem fejezhető érzéssel fedeztem fel, hogy rajtam kívül még csak három ember és a kutyák érkeztek a helyszínre, — a vadászú, egy jockey és az én barátom a barnán! A parknak a cserjés felőli része csöppökkel és keresztfákval volt elkerítve. Ezen tört keresztül a róka, éppen a vadászok mögött.

— Uraim, uraim, eresszék ki a kutyákat! kerem hagyják a kutyákat előre! kiáltá a halál egész dühvel.

Nem használt semmit, levegőbe beszélt, az állatok ép oly tüzesek voltak mint az emberek. elfoglalták egymástól a helyet, lökdösődtek és tolongtak az előbb említett ajtón kifelé, s legalább már egy tucat az a vezető kutyákkal tartott. Nemokora én is köztük voltam. Minden erőmről szükségem volt, hogy Freneyt tarthassam, ennek igazgatottsága tulajdonképpen az enyémek. Alig hatolt keresztül a ket első sövényen, kitört, nem törődve a következményekkel. Magam előtt észrevettem, egy kis idős uram lovon, est választottam vezércsillagom és vezetőmnek. őt követtem hűben. Egy mély után le és ismét fel, keresztbe tartozott szántókban, keresztül nagy és mély árkokon — melyeket Freney oly ügyesen ugrott át, mint egy macska — vágattunk. Mőriczt régen elvesztettem szemem elől és nem is éreztem hiányát, a kutyákat s lehetőleg a rókákat látni volt egyetlen kívánságom! A darsi domb irányában voltunk. Még tisztán láttam, de borzasztó örületes iz-

gatottság vett rajtam erőt, s valószínűleg iszonyúan is nézhettem ki. Már egy vagy két lovat láttam lovas nélkül, és különféle baleketeket vettem észre; eleinte azt hittem, hogy segélyt kell nyújtanom, és részvételem éreztem, de midőn láttam, hogy a többiek és az én kiszemem kísérőm is kegyetlenül tovább vágattak, én is úgy tettem. Ismét egy utat kereszteltünk s hegyen lefelé haladtunk. A mező alsó végében egy ijesztő, hatalmas felat vettem észre, milyen még Dareüld grófságban is szokatlan, mely pedig nagyon gazdag szőlővel és árkokban.

Egy lovas csendesen késedelmezve megállt a fal előtt, másik kettő valami alkalmas részt keresett.

„Nem, barátain”, mondám önmagamban, midőn az akadályt gyakorlati szememmel áttekintettem, „minden keresés dacára sem fogtok alacsonyabb helyet találni.”

Midőn közelebb értem, kivettem, hogy az urak egyike azon fiatal dandy volt, ki engem „különös egy leányra” mondott. Senkinek sem volt inyere ez a dolog, az látszott, és az egyik affektálva és gyönyörűen jegyzte meg, csináljatok helyet a hölgynek, majd ő vezet, s félrevonultak két oldal, mikor odaérkeztem.

Freneyt meglehetősen lassan a falhoz veztettem, jobb kezemet magasra veteltem, miatt az egy hatalmas szökést tett — az ugrás sikerült — keresztül voltunk, és egy pillanattal később Freneyvel már a szabad mezőn száguldtunk. Midőn így játszva leküzdöttük az akadályt s a bokrokon keresztül törtettünk, és az ültetvényeken keresztül rohantunk, én voltam a világ legboldogabb leánya! Rövid ideig tartó zavar állott be, midőn a róka hírtelen visszafordult a darsi dombtól a azt megkerülve a kings-courti után tartott. Egy mocsáros ültetvény szélén lévő kerítés átugratásánál elvesztettem prémsapkámat. Mit sem törődtem vele, — hiszen fejemet már előbb vesztettem! Három perczel később a tisztázás értünk, miután előbb meg egy piszkos, vizes árkon hatoltunk keresztül. Szóval ki nem fejezhető érzéssel fedeztem fel, hogy rajtam kívül még csak három ember és a kutyák érkeztek a helyszínre, — a vadászú, egy jockey és az én barátom a barnán! A parknak a cserjés felőli része csöppökkel és keresztfákval volt elkerítve. Ezen tört keresztül a róka, éppen a vadászok mögött.

— Uraim, uraim, eresszék ki a kutyákat! kerem hagyják a kutyákat előre! kiáltá a halál egész dühvel.

Nem használt semmit, levegőbe beszélt, az állatok ép oly tüzesek voltak mint az emberek. elfoglalták egymástól a helyet, lökdösődtek és tolongtak az előbb említett ajtón kifelé, s legalább már egy tucat az a vezető kutyákkal tartott. Nemokora én is köztük voltam. Minden erőmről szükségem volt, hogy Freneyt tarthassam, ennek igazgatottsága tulajdonképpen az enyémek. Alig hatolt keresztül a ket első sövényen, kitört, nem törődve a következményekkel. Magam előtt észrevettem, egy kis idős uram lovon, est választottam vezércsillagom és vezetőmnek. őt követtem hűben. Egy mély után le és ismét fel, keresztbe tartozott szántókban, keresztül nagy és mély árkokon — melyeket Freney oly ügyesen ugrott át, mint egy macska — vágattunk. Mőriczt régen elvesztettem szemem elől és nem is éreztem hiányát, a kutyákat s lehetőleg a rókákat látni volt egyetlen kívánságom! A darsi domb irányában voltunk. Még tisztán láttam, de borzasztó örületes iz-

gatottság vett rajtam erőt, s valószínűleg iszonyúan is nézhettem ki. Már egy vagy két lovat láttam lovas nélkül, és különféle baleketeket vettem észre; eleinte azt hittem, hogy segélyt kell nyújtanom, és részvételem éreztem, de midőn láttam, hogy a többiek és az én kiszemem kísérőm is kegyetlenül tovább vágattak, én is úgy tettem. Ismét egy utat kereszteltünk s hegyen lefelé haladtunk. A mező alsó végében egy ijesztő, hatalmas felat vettem észre, milyen még Dareüld grófságban is szokatlan, mely pedig nagyon gazdag szőlővel és árkokban.

Egy lovas csendesen késedelmezve megállt a fal előtt, másik kettő valami alkalmas részt keresett.

„Nem, barátain”, mondám önmagamban, midőn az akadályt gyakorlati szememmel áttekintettem, „minden keresés dacára sem fogtok alacsonyabb helyet találni.”

Midőn közelebb értem, kivettem, hogy az urak egyike azon fiatal dandy volt, ki engem „különös egy leányra” mondott. Senkinek sem volt inyere ez a dolog, az látszott, és az egyik affektálva és gyönyörűen jegyzte meg, csináljatok helyet a hölgynek, majd ő vezet, s félrevonultak két oldal, mikor odaérkeztem.

Freneyt meglehetősen lassan a falhoz veztettem, jobb kezemet magasra veteltem, miatt az egy hatalmas szökést tett — az ugrás sikerült — keresztül voltunk, és egy pillanattal később Freneyvel már a szabad mezőn száguldtunk. Midőn így játszva leküzdöttük az akadályt s a bokrokon keresztül törtettünk, és az ültetvényeken keresztül rohantunk, én voltam a világ legboldogabb leánya! Rövid ideig tartó zavar állott be, midőn a róka hírtelen visszafordult a darsi dombtól a azt megkerülve a kings-courti után tartott. Egy mocsáros ültetvény szélén lévő kerítés átugratásánál elvesztettem prémsapkámat. Mit sem törődtem vele, — hiszen fejemet már előbb vesztettem! Három perczel később a tisztázás értünk, miután előbb meg egy piszkos, vizes árkon hatoltunk keresztül. Szóval ki nem fejezhető érzéssel fedeztem fel, hogy rajtam kívül még csak három ember és a kutyák érkeztek a helyszínre, — a vadászú, egy jockey és az én barátom a barnán! A parknak a cserjés felőli része csöppökkel és keresztfákval volt elkerítve. Ezen tört keresztül a róka, éppen a vadászok mögött.

— Uraim, uraim, eresszék ki a kutyákat! kerem hagyják a kutyákat előre! kiáltá a halál egész dühvel.

Nem használt semmit, levegőbe beszélt, az állatok ép oly tüzesek voltak mint az emberek. elfoglalták egymástól a helyet, lökdösődtek és tolongtak az előbb említett ajtón kifelé, s legalább már egy tucat az a vezető kutyákkal tartott. Nemokora én is köztük voltam. Minden erőmről szükségem volt, hogy Freneyt tarthassam, ennek igazgatottsága tulajdonképpen az enyémek. Alig hatolt keresztül a ket első sövényen, kitört, nem törődve a következményekkel. Magam előtt észrevettem, egy kis idős uram lovon, est választottam vezércsillagom és vezetőmnek. őt követtem hűben. Egy mély után le és ismét fel, keresztbe tartozott szántókban, keresztül nagy és mély árkokon — melyeket Freney oly ügyesen ugrott át, mint egy macska — vágattunk. Mőriczt régen elvesztettem szemem elől és nem is éreztem hiányát, a kutyákat s lehetőleg a rókákat látni volt egyetlen kívánságom! A darsi domb irányában voltunk. Még tisztán láttam, de borzasztó örületes iz-

gatottság vett rajtam erőt, s valószínűleg iszonyúan is nézhettem ki. Már egy vagy két lovat láttam lovas nélkül, és különféle baleketeket vettem észre; eleinte azt hittem, hogy segélyt kell nyújtanom, és részvételem éreztem, de midőn láttam, hogy a többiek és az én kiszemem kísérőm is kegyetlenül tovább vágattak, én is úgy tettem. Ismét egy utat kereszteltünk s hegyen lefelé haladtunk. A mező alsó végében egy ijesztő, hatalmas felat vettem észre, milyen még Dareüld grófságban is szokatlan, mely pedig nagyon gazdag szőlővel és árkokban.

Egy lovas csendesen késedelmezve megállt a fal előtt, másik kettő valami alkalmas részt keresett.

„Nem, barátain”, mondám önmagamban, midőn az akadályt gyakorlati szememmel áttekintettem, „minden keresés dacára sem fogtok alacsonyabb helyet találni.”

Enyhítse ez a csapást, vigasztalja meg a fájdalmat, a drága halott emléke pedig legyen áldott!

— Az aradi korcsolyázó egyesület deczember 4-én a kaszinó egyesület táltságo tőrménben a n d k i v i l k ö z g y l e s t tart, melyre az egyetli tagok tisztelettel meghívhatnak. Targy: A villanyvilágítás ügyében kiküldött bizottság jelentése. Arad, 1887. november hó 28-án. Az igazgatóság nevében D a n i e l Endre egyt. titkár.

— Nyilvános köszönet. Nagy Sándor ev. reform. kántor ur egy helybeli derék polgártársunk házában disznótör alkalomával az éhező iskolás gyermekek élelemmel való ellátására 2 frt 15 kr gyűjtött s azt az iskolához eljuttatta, mely nemes tettért fogadják az éhező gyermekek nevében ez uton is köszönetemet. — Adakoztak pedig: Faragó S. és neje 60 kr, Lefor J. és neje 40 kr, Fekete K. 35 kr, Georgovics N. 30 kr, Leviczky B. 30 kr és Faragó L. 20 kr. Aradon, 1887. évi november hó 29-én. Simay István, iskolafelügyelő.

— Az izr. nőegylet mulatsága mely a jövő hó 17-én fog megtartani a „Fehér Kereszt” nagy termében, már most nagy érdeklődést kelt. A mulatság tombolával lesz egybekötve, melynél a város legszebb hölgyei fogják szolgálni a szerencse istenasszonyait. Lesz mükedvelő előadás is. Színe kerül „A toll hatalma” című kis vígjáték, melynek szerepeit Assael Leonit kisasszony, Hamvas Károly dr. és Sch w a r z urak fogják játszani. A mulatságot természetesen táncz fejezi be.

— Eljegyzés. Z a c h a r i á s Géza Arad városi fiatal tisztviselő vasárnap este jegyezte el a szép és művelt F l e i s c h e r Margit kisasszonyt, F l e i s c h e r Károly, N á v a s y György gróf nyug. számtartójának leányát.

— Felolvasás. Az aradi iparos ifjak önképző- és betegsegélyező-egyletében deczember 4-én vasárnap délután 5 órakor K o v á c s Vince aradi tanító fog felolvasást tartani

— Folytatni akarta. Hétfőn este néhány aradi polgár kedélyesen időzött egy korcsolyázó. Egyeztetés csak közből tévedt egy „búvész” és mindenféle mutatványokkal mulattatta őket. Mikor haza távoztak, a búvész is vette kalapját s az egyik urat haza akarta kísélni. A mint a szabadságtérre értek, a búvész folytatni szeretne volna produkcióit és ki akarta búvészkedni az illető ur zsebéből a pénztárcát. Csakhogy ez észrevette a dologt és egy rendőrrel odavittette a búvészt, a hol nem igen próbálhatta magát.

— A megcsalt szerető bosszuja. Solymos közeg lakosságát nagy igazgatóságban tartja egy véres eset, mely minden valószínűsértig az egy hűtlennel elhagyott szerető elkeseredett bosszuját hívja indokul. K r i z e n y i k Flóra solymosi özvegyasszony házába a

szék mellett, a hőmérséklet kisebb lett, a légnyomás
délugyongat alábbszállt. Az idő részint derűs, változó
felhőzetű, száraz, éjjel többnyire gyenge fagygal.

Udvari vadászat. A király ő felsége
a hétfői rókaüzésben is résztvett. A főúri lo-
vasok közül meg egy sem volt a találkozási
helyen, a Paskál-malomnál, a midőn ő fel-
sége, Liechtenstein herceg, Paar gróf főhad-
segét és két szárnysegéde kíséretében a
meletten megjelent. Pár percet elcsúszott a lo-
vasvadászat is teljes számban megkezdte.
Ő felsége rövid ideig beszélgetett Andrássy
Gyula gróffal és aztán pár szót váltott a fal-
kanaggyal. Fél 12 órakor kezdődött az üzés,
mely azonban csakhamar véget is ért, mert a
nagy szél a nedves talaj igen megnehézi-
tette a kopók munkáját. A felzárart róka alig
negyedórai run után eltűnt. Miután új róka
felhajtására nem sikerült, ő felsége felbá-
zította az üzést a délutáni 2 óra felé kíséreté-
vel visszatért Gődöllőre. Az üzésen résztvettek
meg Andrássy Manó gr., Esterházy Móricz
gr., és neje, ki azonban csak kocsijából nézte
a vadászatot, továbbá: Károlyi István gr.,
Harkányi János, Csekonics Budre gr., Kégl
Pista, Nádasdy Ferencz gr., Berzeviczy Ádám
és Zselinszky Róbert gr.

Választók a képviselő ellen. A kép-
viselőválasztási igazlak Cseglédén egy lát-
szik még mindig nem csillapodtak le égé-
szon. K o m j á t h y Béla, Csegléd képviselője
ugyanis szombatban lerándult választói körébe,
é napot részint egyes pártjainak, részint az
iparoskörben töltve. Másnap, vasárnap délelőtti
Makay Ferencz társaságában a reformatus
templomban ment istentiszteletra. Erre, mint a
„Magyar Híradó írja, csaknem az összes hí-
vek ott hagyták a templomot s kűnn a fő-
bejárat előtt állottak meg, miközben szitok-
és fenyegető fölköltések hallatszottak a „zsidó”
Komjáthy ellen. A zaj a templom előtt egyre
nagyobb lett, a nép ellenséges hangulata mind
fenyegetőbb színezetűvé vált. Időközben az
egész városban elterjedt az a hír, hogy
Komjáthy ellen a nép tett le-
gességekre készül. Cakhamár értesült
a dologról Komjáthy is, a ki aztán a polgá-
rok tanácsára a templom hátsó aj-
taján át észrevétlenül elvonult
a házánál megállva a paplakba,
a hol délutáni 1 óráig tartózkodott csak ak-
kor, mikor a nép izgalma lecsillapult, tért
szállására. A rendőrség és csendőrség cse-
kely létszámánál fogva meg sem kísérelhet-
te az ezreket menő felzáratott nép szétolvasztását;
a katonaság egész nap készenlétben volt. Kom-
játhy az estét ismét az iparos-körben tölt-
tette.

Letartóztatott „bankigazgatóság.” A
budapesti kerepesi út 12. sz. a. kényelmesen
berendezett „M a g y a r h í t e l - e s t a -
k a r k ö z s z e r v e t k e z e t” ellen hoz-
szabz író óta érkeztek feljelentések a kir.
ügyészséghez, valamint a rendőrséghez. Végül
S a l y D e z s ő vizsgálóbíró vasárnap
B u e z Lajos kir. algyéjsz. S e f f László
rendőrfőkapitány, valamint négy detektív ki-
sérletben megjelent a hitelközvetítkezett be-
lyiségekben s déli 12 órakor délután 4-ig tartó
vizsgálat után az üzletet lezáratta.
Egyben azonnali vizsgálati fog-
ságra helyezte; Gyurgyik Gyula
dr. ügyvédet, az intézet vezér-
igazgatóját, valamint Fuchs
Márton főügynököt, Gelb Samu tit-
kárt, Weltner Miksa ügynököt és
meg két más ügynököt. A hat fog-
lyot nyomban elszállították a Fortuna-ba,
a hol most vizsgálát folyik ellenük.

Irányi Dániel — pikantériák közt.
A t. Ház hétfői déleán egy különös jelenet
játsszódott le. Epen Neppel beszélt a dohány-
javaslat mellett. Dohányzagu volt már az
egész ház a nagy vitától és egy aluszékony
képviselő, a ki még a Hegedűs beszéde alatt
szunyardt el, a Neppel beszéde alatt már ar-
ról álmodott, hogy angyalok röpködnek a ház-
ban dohánylevelekből készült szárnyakon, ma-
gyar trafik szivarokat szívnak és egy csem-
pőzt az elnöki asztalra ünnepélyesen legil-
linoznak egy dohánnyárgó kessel. Tehát éppen
Neppel beszélt, midőn belepett a terembe
Unger Alajos, leült a helyére, kivette a zse-
béből a „Pikáns Lapokat”, s belemerült az
olvasásba. Egyszerre elmosolyodott (valahol a
középe felé olvasható), huncyortott a szemé-
vel s elvitte a lapot az első padra. Irányi
Dánielnek, rámutatván annak egyik olda-
lára, hogy olvassa el az is. Irányi Dániel el-
olvasta a kérdéses közleményt és arca el-
borult. Azután végig olvasta az egész lapot
és azeza még jobban elborult. Végül felkelt
és a lappal egyenesen Fabiny igazságügyi-
miniszter elé járult, a ki az egész ülés alatt
mód felett unatkozott és épen n m várta,
hogy Irányi a „Pikáns Lapokat” hozza oda
neki mulattatóul. A szélsőbal vezére megmu-
tatta Fabinyának is a kérdéses passzust, a mit
az igazságügyminiszter elolvasott, megrázta
utána a fejét és egyes részeit lejegyezte ma-
gának egy darab papírosra. Pár perc múlva
— írja a „Pesti Hírlap”, — az egész karzat
azon tölte a fejét: vajjon mi lehetett az? S
vajjon Fabiny Kozma főügyész számára készí-
tette-e a jegyzeteket, vagy pedig... saját
használatára?

Eltűnt millió. Ritkán esik meg, de
most mégis megtörtént, hogy egy millió frt
eltűnése hasznát hajtott. A régi bankók be-
váltási ideje lejárt és most a határidő letelte
után kint, hogy közel egy millióval, vagyis
923,000 forinttal kevesebb bankót kellett be-
váltani. Ez tiszta nyereség az állampénztár-
nak. Hogy hová lett ez a sok pénz, csak sejt-
ni lehet, annyi bizonyos, hogy élő ember
vagyonához nem tartozik. Ott maradt a
bankóknak egy része soha fel nem talált ön-
gyilkosok zsebében, vagy elásták fővénny embe-
rek, kik gazdaságuk rejtekenek titkát rég ma-
gukkal vitték a másvilágra; hamuvá váltak
tűzszekerek alkalmával, elsodorták őket az ár-
vizek idején és még sok más hasonló módon
semmisültek meg. A kicserélésnek ideje lejárt
és így ez a 923,000 forint most a kincstár
javára esik.

Nagy lopást és zártörést ír le a V.
F. H. Eszerint Ungár Sámuel pápai lakos,
nagy borkereskedő és irhagyáros, ki egyszer-
simind gyapjuval is kereskedik, már évek óta
tapasztalta, hogy minden újabb bevásárlás
és rakározás után napon egy pár nappal ké-
sőbb 30—40 font gyapju s egy-egy csomag
bőr rendszeresen eltűnt a raktárból, bárha a
raktár zárjai mindannyiszor teljesen rendben
találtak és a legnagyobb óvintézkedések
mellett sem lehetett nyomára jönni a tolvaj-
nak. Folyó hó 15-én végre Ungár S. a pá-
pai rendőrkapitánynál megjelent s bizalmasan
azt a panaszát adta elő, hogy az nap éjjel
ujra 103 darab kikészített és 50 darab nyers
bőr és nagymennyiségű gyapjut loptak el
raktárból, elmondta, hogy a tolvajnak ál-
kulesesal kellett behatolnia, és hogy gyauja
egy különben jó hírnevűnek örvendő jómódú
hítsorsosára irányul, a kivel különben semmi-
féle összeköttetésben nem áll. Minthogy azon-
ban Ungár ezt a gyauját semmivel sem
tudta bebizonyítani, a kapitány felszólította,
hogy menjen személyesen a gyaujátott egyén
lakására valamely ügyleti üzlet megköte-
se szándékával és nezen körül, nem talál-e ott
korpusz deliktiket, de utasította, hogy akkor
menjen hozzá míg ő, a kapitány, az illető
gyaujátottat, bizonyos sürgős ügy megbeszé-
lésének ürügye alatt magához kéri a hiva-
talba. Unger tehát a megállapodás szerint is
cselkedett s alig időzött a gyaujátott 10
percet a rendőri hivatalban, midőn Ungár
jelentése már a kapitányhoz érkezett, hogy
határozott bűnfelek, még pedig tekintélyes
mennyiségben találhatók a gyaujátott laká-
sán. A kapitány rögtön megjelent és szakér-
tővel megvizsgálta a létes tárgyakat s az-
tán az összes készletet ugyanazon a helyen
zár alá helyezte. Másnap reggel a zár fel-
törve és a borsomagok hamuval behintve találtak.
Ekkor az összes tárgyakat egy más helyre
szállítottak két kocsi. S másnap erről a zá-
ros helyről ismét ellopott mindazokat a csoma-
gokat, melyek Ungár tulajdonul konstátáltak.
A rendőri nyomozásnak sikerült még az
nap feltalálni a hiányzó borsomagokat, me-
lyek közül néhány a „Tizemalom”, néhány
pedig a vágóhíd mellett a Tapolca vize alá
süllyesztve találtak. A szakértők véleménye
szerint egy a bőrök behamuzása, valamint a
Tapolca vizebe dobása abból a célból tört-
tént, hogy azok felismerhetők ne legyenek.
Ezek után a gyaujátottat: K r e b s z
Jakabot rögtön letartóztatták s a mint hal-
latszák, már is igen terhelő bizonyítéko-
kat szereztek be ellene. A vizsgálat folyamat-
ban van.

Rövid hírek. M ü n c h e n b ű l távir-
ják mai kelettel, hogy Placac rablógyilkos ki-
végzetése előtt végrendeletet készített. Azok
számára, kiket megrabolt 25,000 márkát, tör-
vénytelen gyermeke számára pedig 9000 márkát
hagyományozott. Az összeg, melyről végrende-
kezett, ruhájába volt bevarrva. A kivégzésé di-
ját is magának kellett kifizetni. — A párisi
s a l o n k o b a n sokat beszélnek arról, hogy
Mihály orosz nagyherceg, a mecklenburg
schwerin nagyhercegnő testvére, legközelebb
jegyet vált, van Zandt ékesnővel, a kinek a
hírt mindenki ismeri. — P á r i s b a a m a r-
seille pályaudvaron egy nagykereskedő zsebéből
abban a pillanatban, midőn az éjjeli gyors-
vonatra akart szállni, kileptek pénzértárája,
melyben egy millió volt chekekben és bank-
utalványokban. — E r l a n g e n b e n az is-
mert nevű pénzügyes, aki — jóllehet gondnok-
ság alá helyezték — óriási összegeket tékozt
el, a „Neues W. Tagbl.” híre szerint családja
elhatározása folytán elhagyja Bécsot s Genf-
be költözik, hol állandóan tartózkodnia kell, külön-
ben családja megtagadná tőle a további támo-
gatást.

A nagy világ.

A német trónörököséről. San-Remo-
ból jelenik: Nehány nap óta a trón-
örökös kezelésében új gyógyá-
módot használnak. Csukor használat, a
míról néhány laphan szó volt, a trónörökös
kezelésénél teljesen ki van zárva. Az új gyógy-
móddal megakarják akadályozni a rák növele-
sét. Ez egy az orvosi tudomány által teljesen
indokolt gyógymód, mely azonban eddig hír
szerint az első orvosi tekintélyek előtt is tel-
jesen ismeretlen volt.

Ferdinánd fejedelem panasza. A pa-
risi Journal des Débats egy munkatársa a
napokban liballgatáson volt Ferdinánd bolgar
fejedelemnél Szófiában. A fejedelem panasz-
kodott a francia hírlapíródalomra, hogy igaz-
ságtalanul bánik vele. Két rágalmos és ha-
zugsággyár létezik ellenem, szolt a fejedelem,
az egyik Bukarestben van, a másik Párisban.
En, a ki egy francia királynak vagyok uo-
kájá s Franciaországot szeretem, kétszeresen
megbotránkozom amaz eljárásom. Melyről a
francia sajtó fejedelemiségen dolgoit kíséri.
A francia lapok bolgar rovata tele van téves
hírekkel Bulgáriáról és sértegetésekkel irán-
tam. Szándékaimat elferditve adják elő, tel-
teimet becsümlik. Az orosz sajtó a francia
lapokból meríti támadásainak tárgyát ellenem.
A miup a Figaro azt mondta, hogy én tá-
volítottam el a szobrányé termeiből II. és III.
Sándor csár képeit. Mikor én Szófiába érke-
tem, a szobrányában egyetlen csár kép volt,
s az most is ott van. Halálszobámban pedig
ott vannak a csári család összes tagjainak
arcképei, melyeket magammal hoztam Szó-
fiába. Minden áron bécit akar belőlem csi-
nálni a francia sajtó, holott én inkább párisi
vagyok. Párist többre is becsülöm Bécsnél,
melynek én csak rövid időre vendége voltam.
Rendesen Párisból hozatom czikkeimet s így
nagyon melepott, hogy egy párisi cég, mikor
Szófiából több megrendelést tettem nála, így
válaszolt: „Uram az ön helyzete nem szolid,
országá massze van s kevesebb biztos arra a
végre, hogy portékáinkat veszélyeztetethetők.”
Nem hitvány sértegetés-e ez? Már most tu-
dom, hogy a kormányzás gondolai nem hiába-
való szavak. Julius elejétől maig tíz évvel let-
tem öregebb. Kivülről nem kívánok én egybe-
tem, mint a megvetté hallgatagságát. Ha egy
kis nyugalmam volna, annyit tehetnék e színe
durva, de jóvalról népért. Hősieségére nem
kell szót vesztegetnem, a török és szerb ha-
boruk megmutatták, hogy bátorsága mit ér.
De a mellett a bolgar túrelmes, eszes nép,
mely könnyen számot tehetne Európában. Csak
nem kellene benntünk minden pillanatban
habortatni.

A német trónörökösének jövője. Vi-
ktoria angol királynő felől egy londoni lap azt
írja, hogy aggódik leányának, a német trón-
örökös nevének, jövőbeli pénzügyi helyzetén.
A trónörökös elhunyt esetén örvége igen

szerepny anyagi viszonyok közé jutna. mert a
Hohenzollern-család végynéa kilenczítettérez-
ben a trón örökösére szall, a többi pedig az
agg császár leányának, a badeni nagyhercege-
nére. A trón örökösé fia ugyan Viktoria ki-
rályné leányának, de a gondos anya nem
tartja helyesnek, hogy a család egészen a
Vilmos herceg nagylelkűségétől függjön.
Viktoria királynő állitilag irt is Vilmos csa-
szárnak, tegyen már most intézkedéseket
megtételben s az agg uralkodó kétségkívül
tekintetben teszi, mert férfiasan, keresztényi meg-
adással viseli a súlyos családi csapást. A áiro-
dalmi gyűlés elnökségének, mely nála tisztel-
gett, szomoruan említé ugyan, hogy a fia ké-
pes lett volna méltón tovább vezetni a né-
met és porosz politikát s ezt tudva ő, a csa-
szár, nyugodtan hunyta volna be szeméit; de
hozzátette, hogy isten akarataban meg kell
nyugodni s vizsgálatát nyújt neki a részvét,
mely egész Európában, sőt még ennek hatá-
rain túl is nyíltanul.

A czár és Bismarck. Berlinben ez idő
szert sokat beszélnek egy udvari történet-
ről, melyről a „Libérale Correspondenz” a
következőket írja: A császári palotában a
czár tiszteletére rendezett diszlokouán, a czár
szolgája által tudatta Bismarck herceggel, a ki
kissé távol állt tőle, hogy szeretne vele koc-
ciztatni. Ez annyiban feltűnést keltett, mert
a dologból kitűnt, hogy a kancellár ugy volt el-
helyezve az asztalnál, hogy nem vehetett részt a
czárral folytatott társalgásban. E miatt ugyan-
csak volt mit hallgatni az illető udvari tiszt-
viselőnek, mert amint mondják ez a figyelem-
lenség általában nagyon rossz vért szült. A
dolog megérthetése végett tudnunk kell, hogy
az udvari ebédekkel a vendégek elhelyezése
különbözik, a szerint, a mint politikai ebéd-
ről, vagy csak egyszerű családi lakomáról van
szó. A családi lakománál a rangot tartják
szem előtt s ilyenkor a vérbeli hercegek
mind megelőzik a legnagyobb államférfut is,
de a politikai ebédeknél ilyenmő tekintetek
nincsenek. S a fentebbi esetet, hogy t. i. Bie-
marck nem a czárral szemben, hanem tőle
távolabb állt, arra vezetik vissza, hogy a csa-
szár a lakomát családi jellegűnek akarta te-
kinteni.

Rövid hírek. M ü n c h e n b ű l távir-
ják mai kelettel, hogy Placac rablógyilkos ki-
végzetése előtt végrendeletet készített. Azok
számára, kiket megrabolt 25,000 márkát, tör-
vénytelen gyermeke számára pedig 9000 márkát
hagyományozott. Az összeg, melyről végrende-
kezett, ruhájába volt bevarrva. A kivégzésé di-
ját is magának kellett kifizetni. — A párisi
s a l o n k o b a n sokat beszélnek arról, hogy
Mihály orosz nagyherceg, a mecklenburg
schwerin nagyhercegnő testvére, legközelebb
jegyet vált, van Zandt ékesnővel, a kinek a
hírt mindenki ismeri. — P á r i s b a a m a r-
seille pályaudvaron egy nagykereskedő zsebéből
abban a pillanatban, midőn az éjjeli gyors-
vonatra akart szállni, kileptek pénzértárája,
melyben egy millió volt chekekben és bank-
utalványokban. — E r l a n g e n b e n az is-
mert nevű pénzügyes, aki — jóllehet gondnok-
ság alá helyezték — óriási összegeket tékozt
el, a „Neues W. Tagbl.” híre szerint családja
elhatározása folytán elhagyja Bécsot s Genf-
be költözik, hol állandóan tartózkodnia kell, külön-
ben családja megtagadná tőle a további támo-
gatást.

SZÍNHÁZ.

— nov. 29.

Siposné Doboz Lina jutalomjátéka
ma este ment végbe a közönség rendkívül
szíves ovációi közt. Midőn a szinpadon
először — mint a „Danisfelek” grófnéja —
megjelent, valóságos tapsvihar zúgott fel a szin-
házban és a zsinórpadláról egy gyönyörű
virágdíszben uszó legyezőt bocsátottak alá.
melyről két selyemszövet szallag (mint
egy negyven méter hosszúságban) bomlott
le, s e közben egy gyönyörű kaméla csokort
nyújtottak fel a zenekarból az érdemes mű-
vésznőnek, ki csakhamar feltelmedkedve me-
hatottságán kitűnő hatással játszta végig
szepét, úgy hogy a közönség több ízben zajo-
san tapsolta ki a lámp k elé.

„A nagy harang.” A legérdekesebb
premiére holnap szerdán lesz az aradi szin-
házban. Blumenthal Oszkár a neves
berlini szinműről vigjátéka „A nagy harang”
kerül először színe, megelőzve az összes ma-
gyar szinpadokat és így a budapestieket is.
A pompás vigjátékot tudvalevőleg először Be-
rlinben adták nagy sikerrel, 1884-ben, s azóta
bejárta az összes kiválóbb német szinpadokat,
diadalt aratva mindenütt. A darabot Aradon
nagy készűtséggel hozzák színe és az igaz-
gató amővizciójának igyekezetek a szereplők tel-
jes erővel érvényt szerzeni. Mint külsőséget
említjük fel, hogy egyik felvonás teljes vil-
lanyvilágítást mutat be a szinpadon, hűen a
darab instrukciójához. A fordítást E. Il-
l é s László előnyösen ismert aradi hírlapíró
vezette s rendkívül ügyességgel tette lehe-
tővé, hogy a darab eredeti szépségében le-
gyny élvezhető. — Lapunk mai tárcája igen
érdekes mutatóvánt hoz „A nagy harang”-ból,
melynek két egymástól előadása előrelát-
hatólag telt ház előtt fog lefolyni.

„A kis hadnagy” próbái lázas sietség-
gel folynak. Az operette személyzet már kész a
darabbal s a díszletek is várják a bemutatót. Az
új operette — mint már említettük, — péntek
és szombatban egymástán kétszer kerül színe.

CSARNOK.
MARCSA
(Népies rajz.)
— Az „Aradi Közlöny” számára írt: —
Aradosi.

Borogós, ködös, fagyos idő köszöntött
be a reválvi határba.
A fák lombtalan ágait a metsző hideg
szél kénye-kéve szerint hajlítottá, majd ne-
kidülvölve teljes erejével rázta meg a faor
sudar jegenyét. Az élettelen száraz zörgő le-
vél egész halmaza fedi a saros, rögös utat,

mely napok óta elhagyatva terül el a temető
mentén. A temető kapujának lélekharangja
meg-megkondul és mőla kongását a szél tova
viszi a tekintélyes uton.

A faluban esend van.
Kizdelmes zajra beállott békés pihenő-
ként tünik fel e falu népe, ki a nyár időszak-
ában kiállott fáradsalmakat most az édes sem-
mitésszel váltja fel, otthon ül és pihen, új
erőket gyűjtve a jövővő munkára.

Balog András gazda nyugtalanul járál
szobájában. Kezével olykor-olykor deres hűs-
kebe kap, majd ismét elcsendesül és fel-
sónajt.

Magasra vetett, dunnás puha ágyban fek-
szik szép életpárja, Marcsa.
Szép életpárja?
Csak volt szép?

A hosszas betegség lesoványította a szép
deli természet, fénylő fekete szemai becsérek,
arca melyet az életpir oly rózsásra festett,
vieszsárgára fakult, ajkai, melyek a frissen
szedett számocsa hű másának tetszettek egy-
kor, szederjes színt öltöttek és haja, mely
térdeig omlott alá, kihullott.

Pedig hét faluban kellett egy időben pár-
ját keresni. Vidámságával felverte a falu nyu-
godalmát, éneke a madárával vetekedett, fű-
résége a vele érintkező élemedetkebe is új
erőt öntött. És most ott fekszik az elmult
szépség és baj árnyaként, előhalt gyauját a
tulipános nyoszolyában.

Nagyon beteg.
Mióta kis fiaskáját a kegyetlen kaszás
magával vitte, a betegség csirája fejlődik
benné.

Hogy szerette azt a kis Palikát! A kis
fiúcska csak pár hónapos volt, s a falu apraja-
nagya szerette.

Pieziny szájaeszkáját, ha mosolyra vonta
oly kedves volt, hogy kis angyalkákkal ver-
senyre kelhetett volna. Rosz nyelvek azt be-
szélték, hogy — Uram bocsá, a gyermek a
Molnárak Gergelynkre hasonló, de Balog And-
rás nem sokat adott a szóbeszédre.

A beteg nyughelyén megfordult.
Balog András visszafajított lélekzettel áll
a beteg ágya előtt és fájdalom dult arczzal
lesz mozdulatait.

— Andris — nyögi a beteg — érzem,
hogy erőm elhagy, hogy meghalok, temetess
Palika mellé! — Itt elakadt szava. Levegő
után kapkod. A jó András beleérőszakolt egy
keveset az orvosságból.

— Nézd Andrá, ki közelg ott... nem...
nem... ne engedd, hogy ágyamhoz jöjje! —
Meg... mérgez a lélekzete. Vagy talán ér-
tem jött? — Várjon, várjon... akkor vele
megyek. Most is... csábít a gonosz. Hájú
hájú kis angyal... Palikám aludj, cse-
ndesülj...

És a beteg érthetlen dallamot dudol,
szemeibe visszatér rövid időre a régi varázserő.
András megsemmisülve áll az ágy előtt,
nagy könyecsepek pergenek alá megbarnított
arczán. Az ajtó nyílik és a szelid arczu tisz-
telendő lép be a szobába.

— No András gazda, hogy van a beteg?
— szölija meg Andrást.

András nem tud szóhoz jutni, heves zo-
kogásba tör ki.

— Ki sir itt? — kérdé Marcsa felemel-
kedve vankósán.

— Ne sirjatok, hisz azt akarom, hogy ma
mindenki vigadjon, menyegzőmet üljük. No ne
sirj szerelmem, egyetlen galambom... s ő
is hevesen zokog. Add elő a myrtust! Jó
anyám fönja be kend a hajamat...

Ugy... ugy...
Hát ez ki?! — Andris, Andris, ue-
hagylj! Eszküszöm Palika udvösségére ártatlan
vagyok... nem... nem akarok győnni,
hisz nincs bűnöm; de mégis... Miatyánk
ki vagy a meny... Andris!

András ott áll. Most igazán emlékezik a
rosz nyelvek minden szavára.

Szive vérzik.
— Erzem, hogy végem van — suttogja
Marcsa — Isten tekints alá egy bűnösre. Bűn-
tettél, vedd magadhoz bűnbánó szolgádat.
Andris meg tud-e bocsátani?

András térdre borul, a haldokló kezét
megragadja és hevesen zokog.

Marcsa még egyszer felegyenesedik fek-
helyén.

Arca visszanyeri őde színet, szemai
fénylenek, ajaka piros.

Ismét oly szép mint volt!
Nem tartott soká.
Visszahanyatlott lágy párnára és szive
utolsó dobant.

A rokonszenves arczu lelkész elfordul és
könyecseppet töröl ki szeméiből.

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

Bányastatisztika. A nagybányai bá-
nyakapitánysági kerület (aradmegyei) bánya-
ipara a mult évben. Adományozott terület:

Arany-üzstre	19404643 méter.
Vaskőre	6086262 "
Kőszénre	766972 "
Egyéb ásványokra	6742172 "
Összesen	33000049 méter.
Ebből kincstári	9685321 "
Magán	23314728 "
Zártkutatmányok száma:	
Kincstári	11.
Magán	2677
Összesen	2688
A munkások száma:	
Kincstári	1920
Magán	2026
Összesen	3946
Baleset: 5 halálós, 5 súlyos; össze- sen 10.	
Társipentári vagyon:	
Kincstári	348,506 frt.
Magán	103,313 frt.
Összesen	451,820 frt.

Termelés és értéke:		
Arany	359 klg.	501,359 frt
Ezüst	5584	502,647 "
Réz	24,313	14,933 "
Ólom	8,689,89	96,589 "
Nyersvas	35,961,72	149,126 "
Barnak	21,908,65	19,976 "
Földszurok	9,673,76	2,862 "
Vaskeng	32,948,50	32,462 "

Összesen 1,320,010 frt
— A magyar államvasutak 47-ik heti be-
vételinek kimutatása: 1887. nov. 19-től nov. 25-
ig utasok száma 124,359, árúk 164,102 tonna,
bevétel 769,436 frt, 1886. hasonló szakában
705,112 frt, ez idén több 64,324 forinttal;
1887. január 1-től nov. 25-ig: utasok száma
5,883,122, árúk 6,178,797 tonna, bevétel
30,840,684 frt, 1886. év hasonló szakában
30,599,900 frt, ez idén több 240,784 frttal.

Szomszédlet.
(November 29.)
(B.) Készáru nagyban 25.25, kicsinyben
25.75, hordó nélkül per 100 liter .

Budapesti gabnatózsda.
(November 29.)
Sürgős ajánlat, mérsékelt vételkdv, 12
ezer mm. jött forgalomba és 2—5 krajczárral
olcsóbb áron adatott el. Buza tavaszra 7.24—
7.25, zab tavaszra 5.54—5.55, kukorica ta-
vaszra 5.78—5.79, káposzta-repce 10.78—
10.79, ősi buza 1888. évré 7.62—7.63.

Hivatalos árfolyam
a budapesti áru- és értéktőzsdén 1887. évi
november hó 29-én.

Magyar aranyjárdék 6 sz.	—
Magyar aranyjárdék 4 sz.	99.
Magyar papírdárdék 5 sz.	85.60
Magyar vasuti kölcsön	149.
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	95.75
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	—
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	113.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	104.25
Magyar földterhermentesítési kötv. záradék	104.
Temes-bánati földterhermentesítési kötvény	104.
Temes-bánati földterhermentesítési kötv. zár.	104.
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	104.50
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötv.	—
Magyar szőlődezsnaváltási kötvény	99.
Magyar nyerevény-sorsjegy-kölcsön	123.

LUSER L. touristatapasza.

Biztos és gyorsan ható szer tyúk-szem, álltyúk, továbbá a lábtalon sarkon elkenykedett bőr, szemölcs és minden más bőr és kinővések ellen.
A hatás biztosított van.
Egy doboz ára 60 kr. Vidékre 80 kr. beküldése mellett bérmentve. Főszékhelyi telephely: L. Schwenk's Apotheke in Meidling bei Wien.

Csak akkor valódi, ha minden tapasz és használati utasítás a mellékelt védjeggyel és aláírással el van látva; tehát figyelni kell ezekre és határozottan LUSER L.-féle turistatapaszt kell kérni.

Kapható: 777 3-12

Török József budapesti gyógyszerész különlegességi fő-raktárának aradi fiókjában

RING LAJOS,

„Angyalhoz” oltalmazt gyógyszerárban
Aradon, Asztalos-Sándor-utca 1. sz. alatt.

Nátha ellen!

Az 1885. évi országos kiállításán kitüntett verseny és kivitelképességért nagyban termelés és fontos javításért.

A kellemetlen idő alkalmával igen gyakoriak azon megfázások, melyeknek nátha lesz a következője.
A náthát többnyire nem is tartják betegségnek; sőt felőle azon tréfás nézet van elterjedve, hogy ha gyógyítjuk tovább tart, mintha nem gyógyítjuk.

Azonban mindkét nézet téves. — Először is a nátha gyakran kiáltatással fejeződik, érzéketlenséggel s kedély levertséggel jár, és csak legenyhébb formája az, amely a torkhártyák erős lobogásán és azok túlságos elválasztásán nyilvánul. — Azonkívül gyakran alapját képezi, úgy a rheumatizmusnak, mint különösen tüdőbetegségnek is. E szerint a nátha gyógyítását különös figyelmünkre kell méltatnunk, és semmi esetre sem kell hagyni azt elhatalmasodni. — Ezt annyival is könnyebben megtehetjük, mert a dr. Hager által kitálatott gyógyszer olyan biztos, hogy 1 doboz dr. Hager-féle nátha-labdacsok elfogyasztása után a nátha biztosan elmúlik.

Azért minden oly esetben, midőn esti megfázás után fejünk fájni kezd, érzégyünk elmul, vagy torkunk száraz és érezzük a nátha előjelét, azonnal vegyünk dr. Hager nátha elleni labdacsoit, és annak bevétele után minden bajtól megszabadulunk.

Sőt ha bármely megfázás után azonnal beveszünk a labdacsoit, az abból eredhet minden bajnak elejét vettük.

Emlékeztetve hozom még, hogy a dr. Vost által Frankfurtból oly nagy hírre hozott „Katarhus labdacsoi” csakis a dr. Hager-féle labdacsoi utánzatai s mint minden utánzat természetesen az eredetivel nem mérhető.

Ezen a megfázás káros következményei ellen oly biztos hatáson labdacsoi kaphatók Aradon:

Rozsnyay Mátyás

Szentháromság-hoz cizm. gyógyszerárban.
Egy doboz ára 1 ft. o. é. 79

Községi jegyzői irnok

kerestetik.

R.-Világos községi jegyzői irodájában egy a községi jegyzői teendőkhöz jártas és az állam nyelvén kívül a román nyelvben is jártas egyén

azonnal alkalmazást nyerhet.

Évi fizetése: 250 ft. és moráson kívüli teljes ellátás.

R.-Világoson, 1887. évi november hó 25-én.

818 2-3 Szida György, jegyző.

A legnemesebb erdélyi BOROK, melyek valódiságért teljes szavatosságot vállalok ARADON
Ambro István urnál az aradi arccsarnokban kaphatók, eredeti töltésben és órártári áron.
Teutsch J. B. borkiviteli üzlet Segesváron (Erdély.)
A jegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. honvédelmi miniszteriumnak 49950—1887. sz. a. kelt magas körrendeletével az 1888. évre vonatkozó újoncokozási előmunkálatok fogantatása lévén elrendelve, felhívatom az 1868., 1877., 1886. és 1885. évben született helybeli, vagy idegen illetőségű, de helyben tartózkodó hadkötelesek, miszerint az újonc-összeírásba leendő felvétel végett november 30-ig a városi katonai osztálynál okvetlenül jelentkezzenek, egyúttal figyelmeztetnek, hogy az illető mulasztók az 1868. évi XL. t.-cz. 42. §-a értelmében büntető eljárás alá fognak vétetni.

Aradon, 1887. évi november 9-én.

A városi tanács.

Nyertek! Nyertek! Nyertek!

1886.

November 2-án 120,000 frtot

az általam képviselt első magyar iparbanknál.

9 huzás egy év alatt!

BAZILKA-sorsjegyek.	Magy. nyeremény-sorsjegyek.	Csatorák vörös-kereszt sorsjegyei.
Legközelebbi huzás f. év december 1-én.	Legközelebbi huzás f. év december hó 15-én.	Legközelebbi huzás 1888. évi január 2-án
Főnyeremény 100,000 frt, 75,000 frt.	Főnyeremény 150,000, 120,000 frt.	Főnyeremény 25,000 forint.

Ezen sorsjegyeket készpénzben, a napi árfolyam szerint részletfizetésre árusítom el.

3 drbot . . . havi 1 frt 25 kr.	1/2 drbot . . . havi 3 frt.	2 drbot . . . havi 1 frt 50 kr.
5 2 .	1 egész 6 .	3 2 .
10 4 .		
250 darab sorsjegyre havonta csak 10 frt fizetendő.	1864-iki igérvények 4 forint 50 krajczár és bélyeg.	Földhitel-igérvény 1 50 .
200 5 .		

Postai megrendelésnél előleg kéréstlk 691.—10*

Falkenstein Adolf bank- és váltóháza ARAD, Szabadságtér 4. sz.
Az Adria biztosító társulat kerületi ügynöksége.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium 61369—1884. sz. a. kelt intézményével jóváhagyott 12577—403—1884. sz. szabályrendelet alapján minden ház- és telektulajdonos felhívatom, hogy közzétett vagy asphaltpalát el nem látott utcákban házuk s telkük előtt a gyalogjárót f. évi november 30-ig terjedő idő alatt 1 és fél méter szélességben és 15 cm. magasságban homokréteggel akként borítsa be, hogy a vízvezető árok vagy folyóka felé a cm. eséssel bírjon. Ha a gyalogjáró másfél méternél keskenyebb lenne, akkor az egészben a fentebb írt módot szerint homokréteggel beborítandó.

Kötelesek a ház- és telektulajdonosok a gyalogjárók mellett elvonuló vízvezető árkot telkük és házuk utcái színvonalának hosszában a mérnöki hivatal által előírt utasítások és méretek szerint megadni, azt tisztán tartani, nemkülönbön kötelesek ezen vízvezető árkokon keresztül telkük kocsihajrájánál hidat építtetni és jókarban tartani.

Kik ezen rendeletet meg nem tartják, illetve megszegik, kihágást követnek el és a városi szegényalap javára 2 frttól 5 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetén 12 órától 3 napig terjedhető elzárással fognak büntettni.

Urbányi János, főkapitány.

247—1887. pmsz.

Hirdetmény.

A vízjogi törvény (1885 évi XXIII. t.-cz.) 191. §-a értelmében felhívom a város területén létező, azon vízi művek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, kik a jogosítványukra vonatkozó engedélyt, s illetve a 20 évi háború alatt kiadott engedélyt, a 247—1887. sz. a. kihagyott hirdetmény folytán f. évi november 15-ig nálam be nem jelentették, hogy 6 hónap alatt, vagyis 1888. évi június hó 1-ig (bezárólag) az engedélyért folyamodjanak, különben jogosítványuk elenyészettnek tekintetik s vízműveik felett a hatóság intézkedik.

Megjegyeztetik, hogy az engedély elnyerése céljából benyújtandó beadványok és egyéb iratok a vízjogi törvény 191. §-ának második bekezdése értelmében bélyeg- és illetékmentesek.

A folyamodási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízmunkálat tulajdonosára kiterjed, tehát önt zösi, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán csatornákra, védgátakra és szilipekre egyaránt érvényes.

Kelt Aradon, 1887 évi november 24-én.

Salacz Gyula, kir. tanácsos, polgármester.

Alkalmi vásárlások! Őszi és téli idényre!

Teljes tisztelettel értesitem nagyrabecsült vevőimet és a t. közönséget, hogy a legújabb árucikkekkal dusan ellátam

kézmű-, rövid-, norinbergi-, fehérnemű-áru

és gyermekjáték-üzletemet.

Leszállított áruk, mesés olcsóság és a cikkek finomsága felülmúlhatatlanok.

Egy vég vászon, 30 rőf, 4.50, 5.50, 3.—, 7.—, 8, 10, 15 forintig.

Chiffon 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 frtig.

Különféle vásznak rőf 12, 14, 16, 18, 20, 25, krajczár.

Kanavasz, oxford, zephir, 1 vég, 30 rőf 5, 6, 7, 8, 9 forint.

Különféle oxford zephir 18, 20, 22, 25, 30 kr.

Kartonok, legújabbak 16, 18, 20, 22, 25 kr.

Szines mosó barketók 16, 20, 22, 25, 27, 30, 36 krig.

Kockázott és szines szüetek 16, 18, 20, 25 kr.

Creppek, beagek, casmírok, loden, dupla széles, minden színben 30, 35, 40, 50, 60, 70 kr.

Fekete lüszterek 20, 22, 25, 30, 40, 50.

Fekete ternok, casmir és crepp, dupla széles 55, 60, 70, 80, 90, 1.—, 1.50-ig.

Vattmoll, flanel és loden kelmék 30, 40, 60, 70, 80 krig.

Törülközők 16, 18, 20, 25 kr.

Asztalkendők és pohártörülők 20, 22, 25, 30 kr.

Asztalterítők, színesek 34, 40, 1.—, 1.20, 1.50 2 forint.

Asztalterítők és asztalkendők 6 személyre 3.50, 4.—; 12 személyre 6, 7, 8 frt.

Csipke és juttafüggönyök 20, 22, 25, 30, 40 kr.

Zsebkendők, fehér és színes, 6 drb 40, 50, 80, 1.—, 3 frtig.

Női- és gyermekcipők csodás olcsó árban.

Gyermekkoscsik 5.50, 6.50, 7.50, 8.50.

Ezeket kívül felhívom a t. közönség figyelmét az annyira megkedvelt

5, 8, 10, 15, 20, 25 kros kiállítási bazáromra,

mely a legzebb és a legválasztékosabb tárgyakból van összeállítva.

A t. közönség pártfogásáért és látogatásáért tisztelettel esedezem:

KILÉNYI ADOLF, Arad,

főter, Arena-épület, „a kék golyóhoz.” 703—8.8

Póstai megrendelések pontosan teljesítetnek. Csomagolás ingyen.

Női triko derekak minden színben és nagyságban 1.20, 1.30, 1.50, 1.80, 2.20, 2.50, 3 forintig.

GYÁRI ÁRAK

SÜTŐ JÓZSEF

porcellán-, majolika-, üveg-, lámpa- és tükörmű-raktáros

ezennel tudatja a nagyérdemű közönséggel, hogy a „HAJEK és SÜTŐ” cég alatt eddig a Forray-utczában fennállott üzletből bekés uton kilépett és saját neve alatt új porcellán-festészeti-műtermet nyitott meg

Aradon, a főter 6. szám alatti Verbos-házban

(az „Arany Kulcs” szálloda mellett.)

Porcellán-festészeti műterem, hollóházi köedény gyári raktára. — Ebédlő-, thea-, fekete-káv- és mosdó-készletek gyári raktára.

Menyasszonyi asztalkészletek,

servicek, ebédlő-készletek, moca-készletek, üveg-neműek, lámpák, tükrök

és egyéb finom porcellán-edények

a legjutányosabb gyári áron csakis nálam

szerezhetők be.

Ebédlő-készletek izlétel-

jes díszítéssel

Thea-készletek díszes ki-

állításban

13 frttól 30 frtig

5 frttól 30 frtig

Káv-készletek

Moca-készletek

Nagy salon-lámpák kiváló szép

festészeti kiállításban

3 frttól 30 frtig

6 „ 15 „

2.50 frttól 4.50 frtig.

Porcellán-festészeti munkákat

fényképekkel, monogramokkal, egész művészies kivitelben minden színre a legjutányosabb árak mellett készítek, melyeket

legcélzzerűbb menyegzői, karácsonyi és újévi ajándéktárgyakul is leginkább ajánlhatok.

A t. vendégios urakat is tisztelettel értesitem, hogy nálam nagy bevárásom folytán nagyban és kiesinyben legújabb mintájú dupla-tányérok, oválók és egyéb porcellán- és üveg-neműek gyári áron kaphatók.

Mindenmü üveges munka legolcsóbban készíttetik.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Midőn a t. közönség eddigi bizalmát és pártfogását megköszönöm, ujon megnyitott üzletem részére azt ezennel is kérem.

797 4—20

Sütő József.

Főter 6. sz. Verbos-ház.

Legolcsóbb bevásárlási forrás.